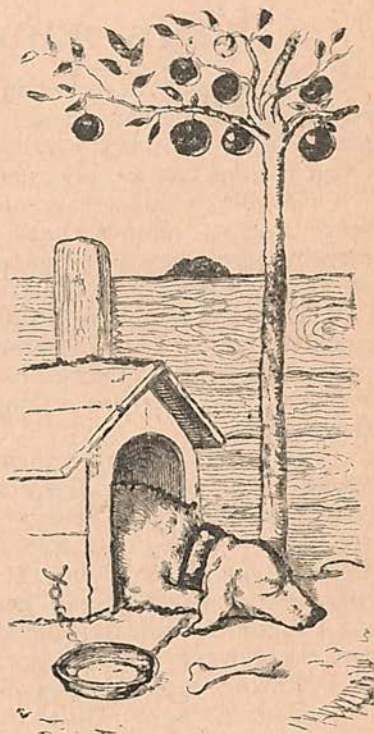

Ябълките на Чочо Пипонкьовъ

Нашъ Пипонкьовъ Чочо, вече
Старъ познайникъ деца вамъ,
Бѣше тръгналъ на разходка,
Съ каква целъ и азъ не знамъ.

Но на пѣтя той се спира
И разглежда изумень;
— Я вижъ ябълки чудесни
Какво шастие за менъ!

Задъ градинската ограда
Той не знае, шо стои —
Пазачъ вѣренъ деноношно
Тамо вързанъ се тай.